

Трибуна
комсомольського
активіста

Комсомольські активісти, читачі газети відповідають на запитання Миколи Холодовського:

Чому скудно на зборах, чому не виникає на них живої, безпосередньої розмови, немає отих гарячих суперечок й запальних виступів, які б хотілося чути?

Ні, це помилковий рецепт

31 січня цього року в «Молодому комунарі» я прочитав статтю Ю. Скляренка «Збори без порядку денного», що була надрукована в порядку обговорення виступу М. Холодовського «Чому скудно на зборах», і вирішив висловити свою думку з цього приводу.

Ю. Скляренко рекомендує комсомольським ватажкам практикувати проведення зборів без порядку денного. На мій погляд, це помилковий рецепт. Безумовно, в роботі комсомольських організацій повинні завжди впроваджуватись нові форми роботи, особливо зараз, в період розгорнутого будівництва комунізму. Але ж нові форми роботи не повинні принижувати ролі комсомольських зборів.

Комсомольські збори є школою комуністичного виховання комсомольців і молоді. Вони являють собою вищий керівний орган первинної організації, вони покликані виховувати у членів цієї організації високу свідомість, дисциплінованість, принципиовість, вміння зв'язувати свою роботу з загальнодержавними завданнями. Чому скаржаться окремі комсомольські активісти, що у них комсомольські збори проходять скудно? «Скудно» — це, безперечно, не відсутність пісень, тачців та музики до зборів та після них. Ці деталі, як правило, у комсомольців є обов'язковими супутниками. Під «скудно» ми розуміємо відсутність активного, ділового обговорення питань, що поставлені на порядку денному.

Чому так виходить?

Погано підготовлені збори.

Що ж необхідно для того, щоб збори були підготовленими? По-перше, це правильно, з умінням вибрати порядок денний. З великої кількості питань, що виникають, комітет повинен взяти найважливіші, від вирішення яких залежить успіх всієї роботи. А якщо обговорюватиметься найбільш важливе, головне питання, яке цікавить всіх, то на зборах буде й висока активність.

Важливо також, щоб доповідь по питанню, що обговорюватиметься, була змістовною, критичною. Відомо, що гостра критична доповідь, в якій питання поставлені принципово, по-партійному, а недоліки викриваються з вказівкою на конкретних винуватців, — така доповідь добре виховує комсомольців, викликає гостре, критичне обговорення.

М. І. Калінін у свій час говорив з цього приводу так: «Дуже цінно розворушити людей, викликати їх на обмін думками, щоб вони висловлювались. Тоді збори пройнуть жвавіше... І користь від таких зборів буде безперечно. А то ж іноді буває, як коліє на молитві. Промовець сам по собі, аудиторія сама по собі; відсиділи, скільки треба, — і розійшлись».

Однак підготувати таку глибоку, змістовну доповідь можливо тільки тоді, коли до її підготовки залучається широке коло юнаків і дівчат.

Комсомольці, що братимуть участь в підготовці зборів, будуть вести себе більш активно і на самих зборах. Вони будуть почувати себе не гостями, а господарями комсомольських зборів.

Допомогти комсомольцю підготуватись до зборів — це не значить написати за нього виступ або нав'язати йому ту чи іншу тему виступу, потрібно лише заздалегідь познайомити його з порядком денним, поговорити з ним, допомогти йому осмислити своє відношення до пропозицій з цього питання.

Безумовно, цього не можна досягти, коли з порядком денним комсомольці знайомляться в день зборів або на самих зборах.

Комсомольські збори — трибуна критики і самокритики, один з кращих заходів в руках організації для розгортання критики знизу. Тому важливо, щоб на збо-

рах була створена атмосфера, яка сприяла б розгортання критики, не дивлячись на особи. Важливо, щоб комітет комсомолу після зборів зразу ж приймав заходи до реалізації критичних зауважень молоді, а якщо потрібно, складав спеціальні заходи і на чергових зборах інформував організацію про їх виконання. Тоді на зборах скудно не буде, а вони проходитимуть ще активніше.

Ось тепер, коли ми вияснили, що треба робити, щоб збори були цікавими, повернемося до питання про збори без порядку денного. Перш за все, треба підкреслити, що питання діловитості комсомольських зборів — це одне з важливіших в житті комсомольських організацій. Збори ж без порядку денного приводять до загальних розмов, безцільної трати часу.

Слід також звернути увагу і на іншу деталь. Коли починаються такі збори, то головуючий все рівно повинен зібрати пропозиції відносно того, які питання потрібно на зборах обговорити. Іншими словами, він повинен разом з комсомольцями визначити питання порядку денного.

З статті Ю. Скляренка видно, що на зборах зразу було поставлено на обговорення слідуючі питання: про довіря комсомольцям відповідальних ділянок роботи? про грубе ставлення завідуючого гаражем до молодих шоферів, про підготовку техніки до весни, боротьбу за підвищення врожайності кукурудзи, погану роботу Будинку культури, про негідну поведінку окремої частини молоді та ін. Коротше кажучи, про все, а глибоко, конкретно — ні про що.

Такі заходи дійсно можна назвати диспутом, але не зборами, які є вищим органом первинної організації.

Б. ПТАШКО,
викладач курсу «Питання партійної і радянської роботи» Кіровоградської радпартшколи.

ХІБА ТАКИМИ ПОВИННІ БУТИ ЗБОРИ?

ТРИВОЖНЕ питання піднімає в своєму листі до редакції Микола Холодовський. Дійсно, чому іноді буває, що комсомольські збори проходять нестерпно нудно, а іноді просто несерйозно?

Щоб підтвердити свою думку, розповім про одні збори, які відбулися в нашому колгоспі.

По радіо оголосили, що в клубі с. Дівоче Поле сьогодні мають бути збори комсомольців з порядком денним: «Про виконання соціалістичних зобов'язань в 1961 році і прийняття зобов'язань на новий рік».

У нас чимала комсомольська організація — 60 чоловік. А на збори з'явилося менше половини. І лише тому, що нас заздалегідь не попередили.

Коли розпочали обговорення першого питання, виявилось, що і говорити немає про що. Член комітету Іван Смоляр, коли говорив про виконання соціалістичних зобов'язань з минулого року, не назвав жодної цифри. Так і не знаємо, виконали ми свої зобов'язання чи ні. Вирішили на новий рік взяти ті ж зобов'язання, що й торік.

Але ж ми не знаємо, як же працювала молодь, що зробила, чого ні. От і виходить: зібралися ми, поточили ляси, а конкретно нічого конкретного із зборів не винесли. Та хіба можна назвати це зборами? Думаю, що ні. До цього не раз були у нас збори, проходили вони і цікаво, і змістовно. Секретар комсомольської організації Іван Погорілов нішов до лав Радянської Армії. Тривалий час комсомольці були без вожака. Тому так і вийшло, що до зборів ніхто не готувався, думали провести їх на швидку руку, а результат... Звичайно, ніякого протоколу складено не було, рішення не приймалося.

Від партійної організації колгоспу був присутній на цих «зборах» Іван Котляр, голова сільської Ради. Коли був він у нас секретарем. Але і він не допоміг зробити збори цікавими, нічого не міг сказати щодо зобов'язань. Про все це знали працівники райкому комсомолу, але реагували на прикрі факти з великим запізненням.

Розповідь я лише про одні збори. Ось як може бути, коли їх не готують, не попереджають про них комсомольців, коли немає секретаря комсомольської організації.

В. ВОЛКОВ,
колгоспник сільгоспартілі імені Карла Маркса Олександрійського району.

**РОЗМОВА ПРО КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ ТРИВАТИМЕ.
ЧЕКАЄМО ВАШИХ ЛИСТІВ, ДОРОГІ ДРУЗІ!**

ПІСЛЯ ЗБОРІВ — КОНКРЕТНІ СПРАВИ

ЧОМУ скудно на зборах? — це питання хвилює, безумовно, не лише комсомольських вожаків, але й усіх комсомольців, юнаків і дівчат. Дійсно, бувають ще збори, на яких присутні поглядають на годинник, позіхають, читають книжки.

Стаж комсомольської роботи у мене ще невеликий, та все ж хочу поділитись деякими думками про проведення у нас в організації комсомольських зборів.

Пригадую перші. На цих зборах ми вирішували, так би мовити, буденні питання порядку денного — розбирали ставлення однієї з комсомолок до виконання громадських доручень, затверджували плани роботи. Все звичайне. Збори, як збори. Тож незадовільний пішов я після закінчення зборів додому. Чому? Збори були кабінетні, а мені, та й всім комсомольцям хотілося, щоб вони тісніше пов'язувались з конкретними фактами нашого життя, роботи.

Наступні збори за планом були присвячені відповіді комсомольців будови на звернення ЦК КПРС — допомогти сільському господарству.

— Допоможемо металоломом, — сказали хлопці і дівчата.

Поговорив я з деякими комсомольцями до зборів. І вирішили ми — не будемо збиратись надовго, проголосувати промови, а зробимо щось конкретне, корисне. І ось у день проведення зборів пішли ми всі збирати металолом. Зібрали тоді чимало, відвантажили, розійшлись. Як це? — скажуть деякі. А де ж збори? Де ж президія? А головне — де ж протокол? Каюсь, товариші — нічого цього не було — ні президії, ні протоколу. А збори, на мою думку, були.

Розповім ще про одні. У нас було рішення зборів — відпрацювати кожному п'ять годин щомісяця безкоштовно. І щоб слово у нас не розходило з ділом, в перший же вихідний провели неділеньку. Ми засинали кабеліні траншеї. Разом з комсомольцями на неділеньку прийшли комуністи. Нам навіть інколи доводилось наздоганяти їх.

Стомені, але радісні і задоволені поверталися ми додому. Про цей неділеньку написала статтю у нашу стіннівку комсомолка-бетонниця Олександра Нерода.

Так збори обростали конкретними ділами. Від таких зборів, на мою думку, користь велика. Такі та інші заходи допомогли б багатьом комсомольцям відкинути байдужість, а деяким організаціям прокинутися від сплячки. Адже настав час по-новому працювати всім комсомольським організаціям. Працювати конкретно. І нічого, коли деякі збори будуть без протоколів і гучних промов. Головне — справи, хороші комсомольські справи, зацяття.

На мою думку, корисно було б комсомольським вожакам, активістам бувати на зборах в інших організаціях, групах, вчитися тому хорошему, що зроблено, проваджувати його у себе в роботі. Такий дружний, але разом з тим принциповий комсомольський контроль, допоможе нам краще працювати.

Г. МАЛОБРОДСЬКИЙ,
секретар комсомольської організації будівельного управління № 10 тресту «Укрелеватормлинбуд».

СЕМІНАР КОМСОМОЛЬСЬКИХ ВОЖАКІВ

ОЛЕКСАНДРИЙСЬКИЙ міський комсомолу провів семінар секретарів первинних комсомольських організацій міста з порядком денним: «Якою повинна бути людина майбутнього».

Комсомольські ватажки обмінялися досвідом роботи, розповіли про навчання у вечірній школі молоді, зв'язки з підшефним колгоспом, про роботу раціоналізаторів і винахідників на заводі гірничого воєску, освоєння комсомольцями

суміжних професій, підготовку комсомольських зборів та інше. Виступали секретар Балахівського вулгрозрізу Павло Лавецький, комсомольський вожак ТЕЦ-3 Григорій Бабенко, секретарі комітету комсомолу авторемзаводу та заводу гірничого воєску Володимир Калиниченко, Василь Сахарук та багато інших.

Учасники семінару розповіли про хороші справи молодих будівників комунізму.

Г. УДОВИЧЕНКО.

18 березня 1962 року —
вибори до Верховної
Ради СРСР

Кандидати непорушного блоку

МАРТИНОВ Федір Гнатович

Мартинов Федір Гнатович народився у 1902 році в м. Орджонікідзе в сім'ї робітника-теслера. В 1916 році після закінчення вищого початкового училища він працює теслярем на залізниці. У 1923 році йде добровільцем у Радянську Армію, де в 1926 році вступає в ряди Комуністичної партії.

Після служби в армії з 1927 по 1931 рік Ф. Г. Мартинов працює на керівній партійній роботі в Кропоткінському і Армавірському районах Краснодарського краю. В 1931 році він командирється на навчання в Одеський хіміко-технологічний інститут консервної промисловості. Через три роки Ф. Г. Мартинов був відкликаний з інституту і знову посланий на партійну роботу — заступником начальника політвідділу Новоукраїнської МТС Кіровоградської області. Після реорга-

нізації політвідділів Федір Гнатович працює заступником директора Карлівської МТС по політчастині, а з 1937 року — другим секретарем Кіровоградського миському КП України.

В роки Великої Вітчизняної війни Ф. Г. Мартинов перебував у рядах Радянської Армії на політичній роботі. Він нагороджений орденами Вітчизняної війни I ступеня, Червоної Зірки і кількома медалями.

У 1946 році Ф. Г. Мартинов був демобілізований з Радянської Армії і працював на партійній роботі — завідуючим оргінструкторським відділом, секретарем Кіровоградського обкому КП України. В 1950 році обирається другим, а в 1955 році — першим секретарем Кіровоградського обкому КП України.

Ф. Г. Мартинов неодноразово обирався депутатом Верховної Ради СРСР та Верховної Ради Української РСР.

На XIX, XX і XXII з'їздах Комуністичної партії України Ф. Г. Мартинов обирається членом Центрального Комітету Компартії України. Він був делегатом XX, XXI і XXII з'їздів КПРС. Федір Гнатович нагороджений орденами Леніна та «Знак Пошани».

Трудачі Кіровоградського виборчого округу № 504 висунули Федора Гнатовича Мартинова кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Кіровоградського виборчого округу № 504 зареєструвала Мартинова Федора Гнатовича кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

НОВИКОВ Гнат Трохимович

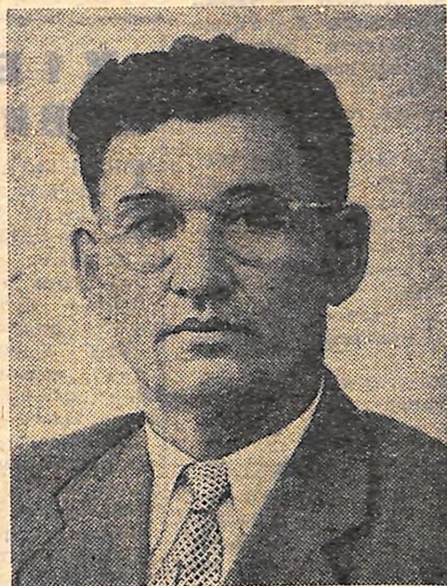
Новиков Гнат Трохимович народився в 1906 році в селі Кам'янському колишньої Катеринославської губернії у сім'ї робітника-сталевара.

Свою трудову діяльність Гнат Трохимович почав з 13 років, працював батраком, підручним коваля, плитовим і коногоном на шахті № 13/18 у Донбасі. З 1925 року працював на заводі імені Дзержинського в місті Дніпро-дзержинську слюсарем, машиністом, техніком-конструктором. У 1923 році поступив у комсомол, а в 1926 році — в ряди КПРС.

З 1927 по 1932 рік тов. Новиков вчився у Дніпродзержинському металургійному інституті і закінчив його за спеціальністю інженера-теплосиловика. До 1934 року він працював начальником цеху, а потім головним енергетиком коксохімічного заводу в Луганській області. З 1934 по 1937 рік Гнат Трохимович працює в місті Чимкенті Казахської РСР на свинцевому заводі начальником цеху, головним механіком, директором центральної електростанції. З 1937 по 1941 рік Г. Т. Новиков — директор заводу в Саратові, а з 1941 по 1943 рік — секретар Саратовського обкому партії. В наступні сім років він працює начальником головного управління запасних частин Міністерства електростанцій СРСР.

В 1950 році тов. Новикова було призначено заступником начальника будівництва Горьковської гідроелектростанції, а з 1954 року по 1958 рік він працює начальником будівництва Кременчуцької гідроелектростанції в Кіровоградській області.

В червні 1958 року тов. Новиков призначається заступником міністра будівництва електростанцій, а в грудні цього ж ро-

ку — міністром будівництва електростанцій СРСР.

Тов. Новиков нагороджений орденами Леніна, Трудовою Червоною Прапорою, Червоною Зіркою і кількома медалями. За успішне виконання завдання по спорудженню Кременчуцької гідроелектростанції Г. Т. Новикову присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

Г. Т. Новиков — делегат XVIII, XX і XXII з'їздів КПРС, член Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Трудачі Олександрійського виборчого округу № 505 висунули Гната Трохимовича Новикова кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Олександрійського виборчого округу № 505 зареєструвала Новикова Гната Трохимовича кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

МАЛЕЄВ Володимир Михайлович

Малеєв Володимир Михайлович народився 1929 року в м. Кривому Розі Дніпропетровської області в сім'ї робітника.

З 1946 року після закінчення Знам'янського залізничного училища № 1 працював слюсарем, а потім — помічником машиніста паровозного депо станції Долинська.

З 1950 по 1955 рік служив в рядах Радянської Армії. Демобілізувавшись з армії, Володимир Михайлович закінчив курси машиністів, після чого працював помічником машиніста паровозного депо станції Долинська, а з 1957 року — машиністом паровозного депо станції Знам'янка.

Тов. Малеєв як новатор виробництва систематично виконує і перевиконує свої соціалістичні зобов'язання, з любов'ю ставиться до техніки. Свій локомотив завжди тримає в зразковому стані, поїзди водить на високих швидкостях, точно за графіком. Він систематично підвищує технічні знання, охоче передає свій досвід іншим робітникам, активно впроваджує у виробництво прогресивні методи праці.

Бригада Володимира Михайловича Малеєва успішно виконала свої зобов'язання, взяті на честь XXII з'їзду КПРС. В 1961 році вона провела 96 великовагових поїздів і перевезла понад план 48345 тонн народногосподарських вантажів, зекономивши 87,3 тонни палива.

За самовіддану працю, високу культуру виробництва, систематичну роботу над підвищенням ділової кваліфікації, політичного

і культурного рівня колективу, очолюваного В. М. Малеєвим, присвоєно почесне звання бригади комуністичної праці.

В. М. Малеєв бере активну участь у громадсько-політичному житті свого колективу і міста, користується авторитетом і пошаною серед трудящих.

Трудачі Знам'янського виборчого округу № 506 висунули Володимира Михайловича Малеєва кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Знам'янського виборчого округу № 506 зареєструвала Малеєва Володимира Михайловича кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

П. П. ЛОБАНОВ,
Голова Ради Союзу
Верховної Ради СРСР

НАРОДНІ

ШОСТИЙ раз, починаючи з того часу, як 25 років тому в країні були введені загальні, прямі і рівні вибори при таємному голосуванні, 18 березня 1962 року мільйони радянських громадян братимуть участь в обранні депутатів найвищого органу влади — Верховної Ради СРСР, її обох рівноправних палат — Ради Союзу і Ради Національностей.

В жодній капіталістичній країні конституція або виборчий закон не надають права участі у виборах без обмеження всієї дорослій частині населення, всьому народові, як це узаконено Конституцією СРСР.

«Для нас демократія, — каже Микита Хрущов, — це справжня влада народу, це всебічний розвиток самодіяльності й активності трудящих мас, їх самоврядування».

Переконливим прикладом справжньої демократії і свободи, виявом великого піклування про державні справи є активна участь населення у виборах.

В 1958 році при проведенні виборів до Верховної Ради V скликання, термін повноваження якого закінчується 16 березня цього року, було зареєстровано 133.836.325 виборців. У виборах взяло участь понад 99,9 проц. всього населення, яке досягло 18-річного віку. Як відомо, в останніх виборах у США брало участь 63 проц. виборців.

У так званих країнах «вільного світу», де особливо гучно кричать про демократизм виборчої системи, існують десятки цензів і обмежень, що стоять на

перешкоді участі у виборах найбільш пригнобленої, експлуатованої, а значить і найбільш незадоволеної існуючим ладом частини населення. Тут і майновий ценз, і ценз осідлості, і освітній ценз, обмеження за національно-расовою ознакою, обмеження прав військовослужбовців. У США, наприклад, де нема єдиної виборчої системи, а виборче право регулюється законодавчими зборами окремих штатів, існують цензи письменності, освіти, осідлості, майнового стану тощо. В штатах Алабама, Коннектикут та Луїзіана від виборця вимагають, щоб він навіть мав... «лагідну владу». Ці вимоги, а також виборчий податок, залякування негрів і дискримінація їх «за законом» у південних штатах позбавляють у США виборчих прав в середньому 13 — 15 мільйонів чоловік.

Не треба говорити, що крім хитрувань у виборчих законах, поліцейський тиск, прямий передвиборний терор і махінації з виборчими бюлетенями, підкуп виборців та ідеологічна обробка їх за допомогою могутнього апарату преси, радіо, телебачення, що знаходиться в руках панівних класів, роблять неможливим у капіталістичних країнах справжній вияв волі народу під час виборів.

Для того, щоб судити про демократичність тієї чи іншої держави, мало знати, хто обирає в її парламент. Слід поцікавитися й тим, кого обирають там до найвищого органу влади. У Верховній Раді СРСР минулого скликання було 831 робітник і селянин, або понад 60 проц. усього депутатського складу. Робі-

ники і селяни, обрані до найвищого органу влади, продовжують працювати в себе на заводах і в колгоспах. Дехто з буржуазних пропагандистів заперяє, що такий склад радянського парламенту свідчить про його «некваліфікованість». На їх думку, «простий» робітник і «простий» селянин не можуть розбиратися в державних справах. І, звичайно ж, ці буржуазні пропагандисти вважають більш компетентним конгрес США, де серед 537 членів його палати представників і сенаторів немає жодного робітника, жодного дрібного фермера. Зате там засідає 157 великих банкірів і магнатів промисловості. А майже дві третини решти членів конгресу — це юристи, багато кого з них утримують великі фірми і корпорації.

Я вважаю, що здоровий розум говорить кожному звичайно, робітник і селянин добре розуміють і якнайкраще, якнайкомпетентніше можуть представляти в парламенті інтереси своїх братів по класу. А об банкір, фабрикант, найманий юрист, вони, справді, некомпетентні у питанні, що торкаються інтересів більшості народу. В парламенті вони захищають інтереси тільки близької їм мізерної групи населення.

В нашому парламенті серед обраних народу 360 жінок, або 26,6 проц.

А які справи у так званому «вільному світі»? У США в складі конгресу тільки 17 жінок. У Франції депутатами Національних Зборів є тільки 8 жінок. В англійському парламенті 27 жінок-депутатів. Ганебно явище нашого часу — відсутність хоч якихось по-

МУЗИКА Людмила Ананіївна

Людмила Ананіївна Музика народилася в 1937 році в с. Йосипівці Ульяновського району на Кіровоградщині в сім'ї колгоспника.

Після закінчення у 1953 році 7 класів Йосипівської середньої школи Людмила Ананіївна весь час працює дояркою в колгоспі «Росія» Ульяновського району. Молода доярка уважно вивчала досвід роботи кращих тваринників, досягнення зоотехнічної науки і впроваджувала їх у виробництво. Завдяки творчій і самовідданій праці вона досягла високих показників по виробництву молока. В 1957 році т. Музика на-

доїла майже по 7 тисяч літрів молока від кожної корови, за що їй було присвоєно високе звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот». В 1958 році Людмила Ананіївна вступає в ряди Комуністичної партії Радянського Союзу.

Л. А. Музика активно пропагує свій досвід роботи серед інших доярок, практично навчає їх передовим методам праці. У Людмили Ананіївни є багато послідовників. Сама вона заочно навчається в Олександрійському сільськогосподарському технікумі, бере активну участь в громадському житті села і району, працює агітатором в колгоспі, виступає з лекціями про передовий досвід. Людмила Ананіївна двічі була учасником Виставки досягнень народного господарства Союзу РСР.

В 1958 році на XIII з'їзді ВЛКСМ Людмила Ананіївна обрана кандидатом в члени Центрального Комітету ВЛКСМ, а в 1961 році — членом Кіровоградського обкому КП України.

Виборці Новоархангельського виборчого округу № 507 висунули Людмилу Ананіївну Музику кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Новоархангельського виборчого округу № 507 зареєструвала т. Музику Людмилу Ананіївну кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

ГІТАЛОВ Олександр Васильович

Олександр Васильович Гіталов народився в 1915 році в селі Комишувате Новоукраїнського району Кіровоградської області в сім'ї селянина-бідняка.

В дитинстві був пастухом. В 1929 році разом з сім'єю вступив у колгосп. В 1934 році після закінчення курсів механізаторів сів за кермо трактора, а згодом очолював тракторну бригаду Малопоміччанської МТС.

Роки Великої Вітчизняної війни Олександр Васильович в рядах Радянської Армії брав активну участь в боях проти німецько-фашистських загарбників. Нагороджений медалями «За оборону Кавказа», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр».

Після закінчення війни працював бригадиром тракторної бригади Малопоміччанської МТС, а коли реорганізували машинно-тракторні станції, очолював бригаду механізаторів колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, де працює й зараз.

Бригада Олександра Васильовича Гіталова систематично вирощує високі врожаї зернових і технічних культур. За високі виробничі показники О. В. Гіталову в 1948 році було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці. В цьому ж році Олександр Васильович вступає в ряди Комуністичної партії Радянського Союзу.

Тракторна бригада, яку очолює товариш Гіталов, відома в усіх кутках нашої неосяжної Батьківщини. Колектив гіталовців став всесоюзним маяком в боротьбі за широке впровадження комплексної механізації вирощування просапних культур. За почином Олександра Васильовича Гіталова в країні розгорнулося масове соціалістичне змагання хліборобів за створення достатку дешевої сільськогосподарської продукції.

За творче дерзання, досліду роботу і видатні успіхи у виробничій високій врожаї зернових і технічних культур О. В. Гіталову в 1958 році вдруге присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці. На батьківщині Героя в селі Комишуватому встановлено його бронзовий бюст.

В 1961 році керує О. В. Гі-

таловим бригада виконала зобов'язання, взяті на честь XXII з'їзду КПРС. З площі 429 гектарів вона зібрала по 75 центнерів зерна кукурудзи собівартістю 42 копійки центнер і з площі 490 гектарів — по 392 центнери силосної маси з качанами по 6 копійок центнер. Урожай зернових в колгоспі становить 39,3 центнера з гектара, в тому числі пшениці — по 28,6 центнера.

Бригада О. В. Гіталова неодноразово була учасником Всесоюзної виставки досягнень народного господарства, а він нагороджений виставковом Великою Золотою і Срібними медалями.

О. В. Гіталов — депутат Верховної Ради СРСР, член Центрального Комітету Комуністичної партії України і Кіровоградського обкому партії. Олександр Васильович був делегатом історичного XXII з'їзду КПРС.

Трудачі Кіровоградського виборчого округу № 35 висунули Олександра Васильовича Гіталова кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Кіровоградського виборчого округу № 35 зареєструвала товариша Гіталова Олександра Васильовича кандидатом у депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

ВИБОРИ

літичних прав у жінок таких країн, як Швейцарія, Іран, Парагвай та інші.

Верховній Раді V скликання довелося розв'язувати багато складних питань в галузі економіки, культури, права, міжнародних відносин. І вона розв'язувала їх мудро.

Верховна Рада ухвалила рішення зокрема в таких важливих питаннях, як дальший розвиток колгоспного ладу і реорганізація МТС; зміцнення зв'язку школи з життям і дальший розвиток народної освіти в СРСР; скасування податків з робітників і службовців; закінчення переходу всіх робітників і службовців на 6—7-годинний робочий день та інші закони, пов'язані з підвищенням життєвого рівня радянського народу.

Верховну Раду нового, VI скликання, яка буде обрана на виборах 18 березня 1962 року, чекає ще більша робота. Це при новому складі Верховної Ради буде завершено семирічний план. Це буде час створення нової Конституції СРСР.

Нинішні вибори до Верховної Ради СРСР відбуваються скоро після історичного XXII з'їзду КПРС, який, накресливши перспективу побудови комуністичного суспільства в СРСР, визначив і нові завдання Рад. В ході комуністичного будівництва буде ще більше підвищуватися роль Рад як органів народної влади, що є наймасовішими представницькими організаціями трудящих. В доповідях Микити Хрущова на з'їзді, в новій Програмі партії підкреслюється думка про те, що в процесі поступового розвитку соціалістичної демократії відбудеться перетворення органів держав-

ної влади в органи громадського самоврядування. Що це означає?

У жовтні 1917 року владу завоювали робітники і селяни, які почали керувати країною з допомогою виборчих органів Рад. І завжди навколо цих державних органів влади групувалися великий актив — люди, які хоч і не були обрані ні на які державні посади, але допомагали Раді приймати правильні рішення і втілювати їх у життя. На думку Леніна, який надавав виняткового значення Радам як зовсім новим органам влади, які поєднують у собі риси державної і громадської організації, Ради мали прагнути до того, щоб через них всі громадяни країни брали участь у керуванні державою. З кожним десятиріччям ця ідея Леніна почала здійснюватися у все зростаючих масштабах. З плином часу дедалі більше ставало в країні людей свідомих, грамотних, досвідчених, на допомогу яких могли спиратися Ради.

За останні роки, особливо, коли були ліквідовані наслідки культу особи, культу, суть якого полягає в ігноруванні творчих здібностей мас, Ради стали особливо масовими організаціями. Крім 1,8 мільйона депутатів Рад, близько 20 мільйонів чоловік працює в різних комісіях при Радах.

Демократизація має місце і в самій Верховній Раді СРСР. Її комісії — Законодавчих передбачень, Бюджетна, Економічна, Комісія іноземних справ — широко залучають до опрацювання нових законопроектів, до контролю за виконанням осіб, які не є депу-

татами Верховної Ради. Найважливіші законопроекти Верховної Ради СРСР виносяться попередньо на всенародне обговорення, що є яскравим показником справжнього демократизму.

Дальша демократизація влади, зокрема, забезпечується тим, як вказує на це Програма КПРС, що склад депутатів Рад, склад державних керівників буде постійно оновлюватися. Програма партії вважає доцільним, щоб при кожних виборах до Рад не менше третини складу депутатів оновлювалось. Ця вимога вже практично здійснюється при виборах до Верховної Ради. Так, на виборах Верховної Ради IV скликання було оновлено 58 процентів депутатів, на виборах V скликання 62 проценти.

Програма партії передбачає таку форму демократизації влади, як поступове розповсюдження принципу виборності на всіх керівних працівників державного апарату і введення звітності їх виборцям. Частішими й систематичнішими повинні стати звіти Рад і їх депутатів перед виборцями.

Верховна Рада СРСР у скликання виконала велику роботу щодо зміцнення міжнародних зв'язків парламентів всього світу. Її парламентська група брала активну участь в роботі Міжпарламентського Союзу. Радянський парламент не раз звертався до парламентів і урядів всіх країн з пропозиціями і закликати наполегливо боротися за мирне співіснування держав з різним суспільним ладом, за загальне і повне роззброєння, за збереження

миру і зміцнення дружби між народами. Прагнучи до безпосередніх контактів з парламентами всіх країн, делегації Верховної Ради СРСР відвідали 37 країн і прийняли в себе діячів 57 країн. Ці контакти, безперечно, сприяли взаєморозумінню парламентських діячів країн, що належать до різних соціальних систем.

З часу останніх виборів кількість виборців в СРСР значно зросла. У зв'язку з цим кількість виборчих округів збільшилася на 65. До нового радянського парламенту обирається 1443 депутати. Ніхто в нашій країні не сумнівається, що активність виборців буде й на цей раз дуже високою. Адже весь радянський народ заінтересований у виборі дієздатного парламенту, гідного тих великих завдань, розв'язати які йому ще треба. Всі ми впевнені, що день народних виборів до Верховної Ради СРСР буде демонстрацією нового торжества радянської демократії, переваг радянської виборчої системи, активності і свідомості громадян Радянського Союзу.

Агентство преси «Новини».

В країні почалась реєстрація кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР

ОКРУЖНІ виборчі комісії 12 лютого почали реєстрацію кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР. Виборча кампанія вступила в новий етап. Реєстрація кандидатів нерушимого блоку комуністів і безпартійних проходить в обстановці нерушимої єдності дружної багатонаціональної сім'ї народів нашої країни, тісного згуртування радянського народу навколо партії і уряду.

Відбулося засідання окружної по виборах до Ради Союзу виборчої комісії Калінінського виборчого округу Москви, по якому дав згоду балотуватися Перший Секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов.

Промовці, які виступили на засіданні, охарактеризували Микиту Сергійовича Хрущова як видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, невтомого борця за щастя людей, за зміцнення миру в цьому світі.

ЛІНІНСЬКОМУ виборчому округу міста Москви Першого Секретаря Центрального Комітету КПРС, Голову Ради Міністрів СРСР МИКИТУ СЕРГІЙОВИЧА ХРУЩОВА, висунутого колективами робітників, інженерів, техніків і службовців заводу «Серп і Молот», «Манометр», депю комуністичної праці Москва-Сортувальна та інших підприємств, установ і учбових закладів округу.

Окружна виборча комісія КИТВСЬКОГО — ЛЕНІНСЬКОГО виборчого округу по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР прийняла постанову зареєструвати кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР члена Президії ЦК КПРС, першого секретаря ЦК КП України МИКОЛУ ВИКТОРОВИЧА ПІДГОРНОГО.

Реєстрація кандидатів у депутати Верховної Ради СРСР почалась і в інших виборчих округах країни.

(ТАРС).

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
16 лютого 1962 р., 3 стор.

МИРОЛЮБНА ІНІЦІАТИВА
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Світова громадська з величчю задоволенням зустріла послання Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова президентові США Кеннеді і прем'єр-міністрові Англії Макмілану. Як відомо, 14 березня в Женеві повинен почати свою роботу Комітет по роззброєнню в складі 18 держав, у тому числі п'яти соціалістичних країн, п'яти країн західного блоку, а також восьми так званих позаблокних, тобто нейтральних країн. Цей комітет був недавно створений на XVI сесії Генеральної Асамблеї ООН, яка схвалила основні принципи загального і повного роззброєння.

У посланні М. С. Хрущова від імені Радянського уряду висунується пропозиція, щоб початок роботи Комітету 18-ти держав був покладений главою урядів цих країн, які б могли провести найбільш відповідальну і складну частину наступної роботи. Тепер найважливіше, говориться в посланні, щоб Комітет 18-ти взяв могутній і правильний старт у своїй роботі, дістав добру зарядку, яка б дала йому можливість працювати продуктивно, з високою віддачею.

Така ідея цілком виправдана величчю мети і умовами, в яких починає свою діяльність Комітет по роззброєнню. Адже від того, як піде робота в цьому комітеті, у великій мірі залежатиме міжнародна обстановка. Якщо переговорами у Женеві буде дано правильний напрям і якщо буде намічено зміст договору про загальне і повне роззброєння, то це буде величезним зрушенням, чого давно чекають народи.

Пропозиція Радянського уряду про участь глав урядів у роботі Комітету 18-ти по роззброєнню знаходить схвалення всіх миролюбних сил. Зарубіжна преса відзначає дружній і діловий тон послання М. С. Хрущова. Проте вже тепер з деяких відгуків буржуазної преси видно, що дехто на Заході поспішає відмахнутися від миролюбних пропозицій Радянського Союзу. Так, газета «Нью-Йорк геральд трибун» пише, що нова радянська ініціатива «може виявитися неприйнятною» для Вашингтона.

ПОДІЇ У ФРАНЦІЇ

У Франції сталися трагічні події. 8 лютого на вулицях Парижа пролилася робітнича кров. У цей «кривавий четвер» 60 тисяч парижан вийшли на вулиці столиці з вимогою перепинити шлях фашизму. Учасники мирної антифашистської демонстрації протестували проти злочинів фашистських головорізів із «секретної озброєної організації» (ОАС). Демонстрантів зустріли тисячі озброєних до зубів поліцаїв і жандармів, які почали бити їх кийками і прикладами. Дегольські поліцаї вбили вісім антифашистів і тріста поранили. В числі загиблих — п'ятидесятирічний юнак Деспель Феррі. Могутньо хвилею страйків, вуличних походів і мітингів відповіли трудящі Франції на криваву розправу поліцейських властей з беззбройними демонстрантами. Увечері 12 лютого в Парижі відбулася маніфестація лівих політичних партій, підтримана десятками демократичних організацій і профспілками столиці. Вперше за останні роки соціалісти йшли ра-

зом з комуністами. Навіть буржуазна партія — партія радикалів — осудила поліцейські репресії і взяла участь в маніфестації. Незважаючи на те, що власті заборонили цю маніфестацію, тисячі парижан заповнили вулиці і бульвари, щоб вшанувати пам'ять жертв поліцейської розправи, протестувати проти кровопролиття і продемонструвати свою рішучість боротися з фашистською загрозою. Масові демонстрації пройшли і в багатьох інших містах Франції. На захід Загальної конфедерації праці, національної спілки студентів Франції та інших громадських і профспілкових організацій в країні проведено загальний страйк. Трудовий народ Парижа провів в останню путь патріотів і антифашистів, які стали жертвами поліцейської розправи.

Еднання патріотичних сил Франції стурбувало уряд де Голля. Міністр внутрішніх справ Фре, виступаючи по радіо, погрожував новими розправами над республіканцями і антифашистами. В Париж стягнуто 30 тисяч поліцаїв і жандармів, у розпорядження яких надано танки і броньовики. «В той час, — пише газета «Мон», — як міністр внутрішніх справ демонструє на вулицях свої танки і броньовики, динамітники спокійно підкладають бомби. Тепер відомо, для чого власті стягли в Париж поліцейські сили — для того, щоб перешкодити кричати на його бульварах: «ОАС — вбивці!».

Народну боротьбу проти фашистської небезпеки очолює французька комуністична партія, авторитет якої за ці дні незмірно зріс. Про це свідчать

вступ в партію 15 тисяч нових членів і створення 450 нових партійних осередків.

ВІДВЕРНУТИ АГРЕСІЮ!

На XVI сесії Генеральної Асамблеї ООН обговорюється протест Куби проти агресивних планів США щодо молодого республіки. Численні документи, подані урядом Куби на розгляд делегатів сесії, свідчать про те, що уряд США виношує нові плани задушення кубинської революції.

Спочатку американська делегація, намагаючись відвернути увагу світової громадської думки від підготовки нової агресії проти Куби, наполягала на тому, щоб політичний комітет взагалі не обговорював цього протесту. Коли ж це не вдалося, американські делегати розгорнули посилену «обробку» делегатів в кулуарах ООН, намагаючись примусити їх відмовитися від участі в дискусії і зирвати прийняття резолюції по протесту Куби.

Проте ці намагання загнати рот рядові делегати не увінчалися успіхом. В ході обговорення протесту Куби, крім делегата Куби, а також делегатів СРСР та інших соціалістичних країн, виступили представники Бразилії і Чилі, які дали ясно зрозуміти, що їх країни — проти втручання в внутрішні справи Кубинської Республіки. У список промовців записалися делегати ще 30 країн, в тому числі ОАР, Індонезії, Гани, Афганістану, Індії, Цейлону.

Куба не одна. На її боці — всі миролюбні народи. Вони допоможуть кубинському народові зирвати чорні заміри американських імперіалістів.

Спорт

ВІСТІ З РАЙОНІВ

На Кіровоградщині закінчилися зональні республіканські змагання з боротьби та боксу. В поєдинках брали участь молодіжні команди Вінницької, Херсонської та Кіровоградської областей.

В командному заліку серед боксерів чотирьох областей перемогли кіровоградці. Дехто гірше виступили команди борців: тут перше місце завоювали спортсмени лише з класичної боротьби.

В. ТВЕРДОСТУП.
В. ЯЗЛОВЕЦЬКИЙ.

Двадцять чотирьох команд юнаків і дівчат Олександрійського району взяли участь у

розираші першості з волейболу. Чемпіонами стали солейболістки Войнівської середньої школи, серед юнаків — спортсмени Мартованівської школи.

М. ТРЕГУБОВ.
Шістнадцять шахістів с. Березинки Кіровоградського району взяли участь у шаховому турнірі, присвяченому виборам до Верховної Ради СРСР. Після дводенної боротьби звання кращого шахіста села виборов завідувач клубом Олександр Катеринич. Друге і третє місце відповідно зайняли Микола Цуканов та Микола Пономаренко.

В. БОНДАРЕНКО.

КОЛИ ЛІД РУШИВ — НЕ ЗУПИНЯЙТЕ ЙОГО

ТРАПИЛОСЯ так, що краща легкоатлетка Кіровоградського будівельного управління № 1 Ольга Ковальова почала обходити свій фізкультурний колектив. Її все частіше і частіше можна було побачити в колі червонозоріських спортсменів, на бігових доріжках стадіону ДСТ «Авангард». Дехто з її друзів лише здивовано руками розводив, а більш відвертіші говорили прямо: — А що ж Ользі залишилося робити? Адже в нас зовсім відсутні умови для тренувань...

Справді, довгий час будівельникам доводилося лише спостерігати змагання інших колективів та з гіркістю мріяти про розвиток спорту. А тут же й секретар комсомольської організації т. Богуненко та голова будівельного комітету т. Забровський немов змовилися: ніякої тобі уваги не приділять фізкультурно-масовій роботі, не цікавляться запитамі молоді.

Так було. Зараз у будівельному управлінні працює понад 350 юнаків і дівчат. Терпіння — не вічне, робітники відправили бездіяльного інструктора-методиста з фізкультури і обрали своїм вожаком Антона Кавуна. Вже за короткий час юнак зробив помітні кроки. З допомогою Марії Іващенко, Тамари Головіної він організував дві тенісні секції. Тренування очолює громадський інструктор Віталій Смарадський. Задоволені і любителі стрілецького спорту: придбано дрібнокаліберну гвинтівку, набой.

— Зараз ми готуємося до шашкового турніру, — розповідає А. Кавун. — В цих змаганнях візьме участь до тридцяти спортсменів.

Як кажуть у народі: лід рушив. В гуртожитках, в клубі обласного будівельного тресту, на спеціалізованій дільниці повівся спортивним духом. Фізкультура стала входити в будні юнаків і дівчат. Навіть літні робітники почали займатися виробничою гімнастикою. Мині небагато часу, і спортивна база стане тієюною для будівельників; вона вже й сьогодні не задовольняє всі потреби трудівників. Де ж проводити спортивну роботу?

В будівельному тресті є клуб. Там можна було б виділити приміщення для спортивного залу. Та все біда в тому, що з легкої руки працівників обкому профспілки вільні кімнати клубу віддано монтажно-будівельному управлінню № 528 під... бухгалтерію та відділ кадрів.

Будівельники управління № 1 обурені.

— Як же далі? — запитують вони голову будівельного комітету І. Забровського.

Той сердиться: — Гроші на спортінвентар виділив? Виділив. Що ж вам ще треба?! Є інструктор-методист — хай тягне лямку. Майже аналогічної думки і секретар комсомольської організації Володимир Богуненко.

Отже, нас хвилює одне: лід, який рушив і дещо розбудив спортивну роботу, немов навмисне зупиняють керівні дяді. І немає зараз підстав не думати, що знову спортсмени учрастимуться рідного колективу, знову рушать у «прийми» до сусідів.

А що скаже на це голова обласного комітету профспілки т. Козлов?

О. БУР'ЯНСЬКИЙ.

БАГАТО хороших друзів в обласній молодіжній газеті. Вони працюють на заводах і фабриках, на ланах і фермах, навчаються в школах і технікумах... Пішуть в газету і самі популярізують її.

В минулому році сотні активістів газети прийшли в робітничі і сільські клуби, на тваринницькі ферми, щоб повести з комсомольцями і молоддю ділову розмову про зміст і оформлення «Молодого комунара». Сотні громадських уповноважених з квітаними книжками в руках передплачували обласну молодіжну газету.

Днями обласний комітет комсомолу відзначив кращих громадських уповноважених, які розповсюджували газету «Молодий комунар». Рішенням бюро Почесними грамотами Кіровоградського обкому ЛКСМУ нагороджені:

Микола Москаленко — агроном колгоспу імені Карла Маркса Долинського району;

Олександр Васик — секретар комітету комсомолу колгоспу «Дружба» Долинського району;

Степан Тупчиенко — секретар комсомольської організації колгоспу імені Димитрова Добровеличківського району;

Василь Патратій — фуражир бригади № 3 колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району;

Анатолій Донь — громадський інструктор фізкультури і спорту колгоспу «Україна» Новоархангельського району;

Зоя Козаченко — колгоспниця артілі імені Котовського Новоукраїнського району;

Степан Микуленко — секретар комсомольської організації артілі імені Кірова Новоархангельського району;

Михайло Грунт — колгоспник артілі «Україна» Новоархангельського району;

Валентина Наконечна — завідувача загальним відділом Новоархангельського райкому комсомолу;

Олексій Васильєв — ветеринарний фельдшер колгоспу імені Леніна Новоархангельського району.

Віталій Тищенко — інженер Олександрійського цукрозаводу;

Ніна Муха — старша піонервожата Доброділівської середньої школи Олександрійського району;

Ніна Губарева — експедитор відділу робітничого постачання (м. Олександрія);

Галина Тищенко — бухгалтер Олександрійського міськзмішторгу;

Галина Качанова — робітниця Семівсько-Головківського вулгарозрізу;
Володимир Комаров — завідувач клубом артілі імені Мічуріна Новомиргородського району;
Леонід Котляр — завідувач свинофермою артілі імені Кірова Новомиргородського району;
Андрій Бондаренко — слюсар Капітанівського цукрокомбінату Новомиргородського району;
Пилип Шпаченко — колгоспник артілі імені Боженка Кіровоградського району;

Юрій Гаджієв — учень Панцівської середньої школи Новомиргородського району;

Редколегія газети щиро вітає вас, дорогі друзі, з нагородою. Сподіваємося, що ви і надалі будете не лише активними розповсюджувачами нашої газети, а й регулярно дописуватимете в «Молодий комунар».

Ветеринарний фельдшер артілі імені Леніна Новоархангельського району Олексій Васильєв лише в третій бригаді колгоспу охопив переддлатою на обласну молодіжну газету 57 чоловік. Всього по артілі розповсюджено близько 100 примірників «Молодого комунара».

На знімку: кращий громадський уповноважений по переддлаті молодіжних видавств ветфельдшер О. ВАСИЛЬЄВ.

ЦІКАВІ ЗАДАЧІ

В одній купці грошей лежить 1 кілограм гривеників, а в другій — півкілограма двогривеників. Яка купка дорожче коштує?

Будинок має шість поверхів. Віддал між поверхами однакова. Двоє піднімаються по

сходах: один іде на 6-й поверх, другий — на 3-й. У скільки разів шлях першого довший за шлях другого?

Летіли гуси: одна попереду і дві позаду, одна позаду і дві попереду, дві праворуч від третьої і дві ліворуч; одна поміж двома і всі уряд. А скільки всього гусей було?

Два плюс два, помножити на два — скільки буде?

Хлопчик через 2 роки буде вдвічі старший, ніж він був 2 роки назад, а дівчинка через 3 роки буде втричі старша, ніж вона була 3 роки назад. Хто з них старший?

РЕБУС

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ
МІСТА

КІНОТЕАТР «МИР». 17 і 18 лютого, останні дні демонструється художній фільм «Літа дівочі».

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». Для дітей «Канькули у хма-

рах». Початок о 10 год. ранку та 1 год. 50 хв. дня. «Мати Іоанна від ангелів». Початок об 11 год. 40 хв., 3 год. 50 хв. дня, 5 год. 50 хв., 7 год. 50 хв. та 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Вечори на хуторі поблизу Диканьки». Початок о 10 год. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год., 2 год. 30 хв., 4 год. дня, 5 год. 30 хв., 7 год., 8 год. 30 хв. і 10 год. вечора.

ПІШІТЬ!

Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. «Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24. БК 03027. Зам. № 1310. Т. 27.000.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе! Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.